

[Socialministeren.]

grundbeløbet for folkepension, invalidepension og enkepension samt af pensionstillægget. Herudover foreslås en forhøjelse af invalidepensionslovens satser for invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb, bistands- og plejetillæg og invaliditetsydelse. Endelig stilles der forslag om en forhøjelse af beløbet til personlige fornødenheder til pensionister på alderdomshjem og plejehjem.

Forhøjelsen af grundbeløbet og af pensionstillægget fremkommer ved, at de midlertidige tillæg til disse ydelser, der — som kompensation for udgiftsstigninger som følge af forhøjelsen af merværdiafgiften fra 12½ pct. til 15 pct. — ydes pensionisterne i tiden indtil 1. april 1971, fra dette tidspunkt foreslås indregnet i henholdsvis pensionens grundbeløb og pensionstillægget som forudsat i bemærkningerne til forslaget om de nævnte tillæg. Tillægget til grundbeløbet udgør normalt 17 kr. månedlig for ægtepar, når begge ægtefæller er berettiget til pension, og 11 kr. månedlig for andre, medens det midlertidige tillæg til pensionstillægget både for enlige og for ægtepar udgør 2 kr. månedlig.

Invalidepensionslovens satser for invaliditetsbeløb, bistands- og plejetillæg samt invaliditetsydelse foreslås forhøjet, idet disse ydelser efter gældende lov andrager beløb, der er sat i bestemt forhold til grundbeløbet. Således svarer invaliditetsbeløbet og invaliditetsydelsen til halvdelen af pensionens grundbeløb, medens bistandstillæggene og plejetillæggene udgør et beløb svarende til henholdsvis halvt og helt grundbeløb til en enlig. Ved de foreslåede forhøjelser oprettholdes forholdet mellem de nævnte ydelser og grundbeløbet. Erhvervsudygtighedsbeløbet, der ydes til invalidepensionister med højeste pensionsstørrelse, foreslås forhøjet med samme beløb som invaliditetsbeløbet.

Forhøjelsen af beløbet til personlige fornødenheder til pensionister på alderdomshjem og plejehjem skyldes, at det midlertidige beløb til personlige fornødenheder på 3 kr. månedlig, som ydes indtil 1. april 1971,

er indregnet i det i omsorgsloven til dette formål fastsatte beløb.

Udgifterne ved indregning af de midlertidige tillæg i henholdsvis folke-, invalide- og enkepensionens grundbeløb og i pensionstillægget anslås for hvert af finansårene 1971-72 og 1972-73 til ca. 83 mill. kr., medens udgifterne til midlertidige tillæg i 1970-71, hvor tillæggene udbetales for 3 kvartaler, andrager ca. 62 mill. kr. svarende til 83 mill. kr. på årsbasis. Statens udgift i finansårene 1971-72 og 1972-73 anslås til henholdsvis ca. 79 mill. kr. og ca. 83 mill. kr.

Merudgiften ved de foreslåede forhøjelser af invalidepensionslovens satser for invaliditetsbeløb m.v. anslås for hvert af de nævnte finansår til ca. 10 mill. kr. Statens merudgift bliver herved i 1971-72 ca. 8 mill. kr. og i 1972-73 ca. 10 mill. kr.

Udgifterne ved indregning af det midlertidige beløb til personlige fornødenheder til pensionister på alderdomshjem og plejehjem i satsen for beløbet til personlige fornødenheder anslås for hvert af finansårene 1971-72 og 1972-73 til godt 1 mill. kr.

Herefter bliver statens samlede merudgifter, der i 1970-71 andrager ca. 51 mill. kr., i alt i 1971-72 ca. 88 mill. kr. og i 1972-73 ca. 94 mill. kr.

Af hensyn til kommunernes beregning af pensionerne og beløbene til personlige fornødenheder pr. 1. april 1971 er det ønskeligt, om forslagene kan være færdigbehandlet her i tinget inden udgangen af indeværende år.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale de fremsatte lovforslag til tingets hurtige og velvillige behandling.

Landbrugsministeren (Henry Christensen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om udførsel af kød m. m.*

I henhold til § 7, stk. 2, i lov nr. 215 af 16. juni 1958 om udførsel af kød m. m., således som denne bestemmelse blev affattet ved lov nr. 424 af 15. november 1967, skal forslag om revision af loven fremsættes i folketingsåret 1970-71. Som det fremgår af

[Landbrugsministeren.]

bemærkningerne til lovforslaget, er der ikke i den forløbne tid indhøstet erfaringer, der kan begrunde ændring af loven, og lovforslaget går derfor ud på, at forslag om revision af loven fremsættes for folketinget i folketingsåret 1975-76.

Idet jeg i øvrigt henviser til de bemærkninger, der ledsager lovforslaget, skal jeg anbefale dette til velvillig behandling i det høje ting.

Indenrigsministeren (H. C. Toft): Jeg skal herved tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om udskrivning af skat til amtskommunen.

Forslaget er ganske enslydende med det forslag, jeg fremsatte her i tinget den 20. maj 1970, men som, hvad der jo heller ikke var tanken, ikke blev færdigbehandlet i sidste folketingsår. Jeg kan derfor i det hele henvide til min tidligere fremsættelsestale, der findes i Folketingstidende 1969-70, sp. 6191, idet jeg dog finder anledning til at fremhæve, at den praktiske gennemførelse af lovforslaget forudsætter et betydeligt forberedende arbejde navnlig inden for kildeskatteadministrationens område. Det ville derfor være særdeles ønskeligt, om lovforslagets behandling kunne fremmes mest muligt med henblik på vedtagelse inden udgangen af indeværende år.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme.

Hovedpunktet i forslaget, der må ses i sammenhæng med det samtidig hermed fremsatte forslag til lov om udskrivning af skat til amtskommunen, er ophævelse af den amtskommunale ejendomsskyld, der — også efter inddragelsen af de tidligere købstadkommuner under amtskommunerne — alene påhviler ejendomme beliggende i de tidligere sognekommuner. Da det må anses for mindre rimeligt at opretholde denne forskel i ejendomsbeskatningen, foreslås ejendomsskylden, hvis provenu for tiden kun udgør ca. 35 mill. kr., og som i øvrigt nedsættes i

forbindelse med hver almindelig vurdering, ophævet fra og med skatteåret 1972-73.

Endvidere foreslås en bemyndigelse for indenrigsministeren til at pålægge kommunerne at opkræve de amtskommunale ejendomsskatter, i hvilken forbindelse jeg kan oplyse, at en sådan opkrævningsordning allerede består inden for de gamle købstadområder, for så vidt angår amtskommunal grundskyld og dækningsafgift.

Endelig foreslås visse tekniske bestemmelser, der er en følge af, at vurderingstidspunktet ved en ændring af vurderingsloven er rykket frem til 1. april.

Med disse ord skal jeg anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Desuden skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om apotekerlovesenet.

Lovforslaget vedrører apotekerlovens bestemmelse om nettoafgift af og nettotilskud til apoteker og er en nødvendig følge af tjenestemandsskattereformen.

I den gældende lov er slutlønnen til en tjenestemand i 26. lønningsklasse afgørende for, om et apotek skal betale nettoafgift til eller modtage nettotilskud fra apotekerfonden. Afgiften eller tilskuddet betales eller ydes med 40 pct. af forskellen mellem afgiftsgrænsen og nettooverskuddet.

Ved fastsættelsen af medicinpriserne til sigtes et vist gennemsnitsudbytte pr. apotek. Hidtil har lønnen i 29. lønningsklasse været retningsgivende ved fastlæggelsen af gennemsnitsudbyttet. Efter gennemførelsen af tjenestemandsskattereformen vil lønnen til en tjenestemand i 37. lønramme med et særligt tillæg på 1.200 kr. årlig danne udgangspunkt. For 1970 er gennemsnitsudbyttet fastlagt til ca. 110.000 kr.

For at sikre, at den gældende lovs afgiftsprincipper videreføres, er en ændring af § 48, der vedrører den interne fordeling af apotekernes overskud, nødvendig. Såfremt grænsen for afgift/tilskud ikke blev ændret med virkning for 1970, ville en forhøjelse af medicinpriserne være påkrævet.

Med den foreslåede bestemmelse, som fastsætter grænsen til lønnen i statens 35. lønramme med et særligt tillæg på 600 kr., bibeholdes de principper, som lovens afgiftssystem hviler på.